

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Resvrrrectionis, Apparitionis, & Ascensionis, vsq[ue] ad
Spiritus Sancti Aduentum & Euangelij promulgationem, complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Med. 33. De admirandis virtutum exercitijs, quibus Beatissima Virgo
occupabatur post Aduentum Spiritus S.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38195](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-38195)

blasphemandum verum Deum, & proximo veneno inficiendos, impertit linguas igneas, quibus Deum glorificent, & eius magnalia prædicent. Et quamuis sensim Deus illos sermone Sancti Petri illustrabat, & emolliabat: repente tamen & in momento eos transfmutavit, iustificavit, & gratijs ac donis implevit, cum magnis lætitiæ iubilis; qui omnes, ita statuente Sancto Petro, Baptismū susceperunt; & cum eo nouum etiam gratiæ & lætitiæ augmentum: ipso quoque sancto Apostolo vehementer exultante, ob has gentilitatis primitias, quas hodie suo Magistro offerebat, cui sit honor in æternum. Amen.

MEDITATIO XXXIII.
DE ADMIRANDIS VIRTUTIS EXERCITIJS, quibus B. Virgo post Spiritus Sancti aduentum occupabatur.

VT mysterijs gloriosis Christi domini nostri (cuius gloria tunc quodammodo fuit completa, cū secū habuit Matrē suā glorificatā) imponamus, adiungēda hic sunt meditationes aliquæ, de Vita, Transitus, & Assumptione gloriæ eiusdem Virginis Sanctiss. quæ, post Spiritus Sancti aduentum, (vt insinuat Ecclesia in Euangelio, quæ assignauit cantandum in die Assumptionis) elegit meliorem Mariæ partem, non tamen omnino relicta parte Marthe; quin potius optimam quod in ea erat, accepit; attendens non solum Dei contemplationi vacaret; sed bono quoque Spirituali proximorum, pro gloria Filij sui, &

consolatione prima Ecclesiae: quae causa fuit
potissima, cur Christus Dominus eam non statim
acceperit secum in Caelum, sed per quindecim annos
ultra reliquerit in terra: ut in eius absentia praestaret
ipsa officia, quae ipse cum suis discipulis facere
consueverat, eo modo, qui in sequentibus proponetur.

PUNCTVM I.

PRIMUM considerandum, quod Beatissima
ma virgo Domina nostra, ab Spiritu Sancto illustrata,
non se recepit ad loca deserta, sicut fecit Magdalena;
sed, ad imitationem filij, vitam elegit communem
inter reliquos discipulos; ut suo illos exemplo
adiunaret, perfectissime observans consilia
Euangelica, a qua illi ea servare didicerunt.

PRIMUM amplexa est Euangelicam PAUPER-
TATEM, voto se obstringens ad illam servandam
(nisi forte ante hoc tempus tale votum edidisset,
quod videtur magis certum) sed nunc severius
& exactius illud servavit, vivens ex elemosyna,
quam a Apostoli fidelibus & reliquis viduis
diuidebant, singulis prout cuique opus erat.
ipsa vero melius, quam S. Paulus contenta erat
habere alimentum & quibus tegeretur, recentis
per memoria tenens felicitatem, & acutum, ac nuditatem
filij sui in cruce, cuius comparatione, parum
se existimabat esse, quod ipsa patiebatur. Ideoque
ut verum pauper Spiritum cupiebat maiores
semper paupertatis effectus experiri. cui
paupertati tanquam sororem eius, humilitatem
adiunxit, quam Sancti eodem nomine appellant. de qua
propterea peculiaris postea fiet meditatio.

S. Luc.

Quomodo
Euangelica
consilia ob-
servavit.

I

Paupertas.

Actuum.

4.35.

1. Timo. 6.

8.

II.
Obedientia.

c Matt. 12.
50.

d 1. Corint.
4. 15.
Galat. 4.
19.

III.
Castitas.
Medit. 4.

e Exod. 25.
11.

DEINDE excellentem præstitit OBEDIENTIAM, nõ solũ circa ea, quæ Christus Dominus noster, in lege sua Evangelica, stabilita reliquit; sed etiam circa ea, quæ Sanctus Petrus & ceteri Apostoli, toti Ecclesiæ seruanda constituebant; primam se exhibens in obediendo & subiiciendo se omnibus huiusmodi statutis; memor illius filij sui sententiæ; *cuiuscumq; fecerit voluntatem patris mei, qui in caelis est, ipse meus frater & soror & mater est.* ideoque in nulla re ad eum voluit ostendere, se matrem esse Christi, atque in obediendo ipsi, & ijs, quos ille suo loco reliquerat. O Virgo celestissima, gaudeo, quod te videam Christi Domini mei Matrem, duplici titulo & nomine: tum quod in tuo utero illum genuisti: tum quod etiam in tuo Spiritu cõceperis, per imitationem eius perfectam. Superest tantum tertio quoq; alio titulo fias eiusdem mater, *gignendo* videlicet illum etiam spiritualiter in cordibus fidelium. gignas illum in anima mea, impetrando mihi, vt semper ille in ea uiuat. Amen.

TERTIO excellit in custodia CASTITATIS: (de qua dictum est p. 2.) nam voto se obstrinxit, & re ipsa perpetuo seruauit puritate maiori, quam Angelica. Quamobrem Ecclesia Sancta non solum eam *Virginem virginum* appellat; sed etiam *ipsam virginitatem*, dicens: *Sancta & immaculata Virginitas quibus te laudibus efferam nescio.* Id tantum nunc addo. sicut e *Arca testamenti compacta ex la*

gnis setim, (quod est lignum incorruptibile)
deaurata erat auro mūdissimo intus & foris, sic
 virginem Sanctissimam incorruptibilem suā
 castitatem purissimis virtutibus exornasse,
 tam ijs, quæ externis operibus perficiunt cor-
 pus, quam quæ internis perficiūt Spiritum; vt,
 iuxta Apostolum, eminenter *f esset Sancta*
corpore & Spiritu. Harū aliquas expendemus,
 quas Sāctus Ambrosius refert ad castitatis cu-
 stodiam. *Prima* fuit rara **MODESTIA** in
 omnibus externis corporis motibus, simul
 cum cælesti quadam compositione in aspe-
 ctu, incessu, & modo loquendi ita, vt externus
 corporis habitus exēplar esset internæ Sācti-
 tatis & Spiritus. Et ex facie externa eius ædi-
 ficij, conijci poterat interni ædificij pulchri-
 tudo, vt nescio quid splendoris diuinitatis in
 ea appareret. *Secunda* fuit **SILENTIVM** ad-
 mirandum, prudentia plenum: quia solum
 loquebatur, quando erat necesse, idque ver-
 bis paucissimis, & voce valde humili, vt con-
 stat ex ijs quæ referuntur in Euangelio. Quā
 obrem ait Sponsus: *g sicut vitta cocçinea la-*
biatua: his innuens, ipsam stringere verba
 sua, ne diffuerent; indicijs tamen & signis
 magnæ charitatis, vt suo loco est dictum.
TERTIA fuit singularis **TEMPERAN-**
TIA, & abstinencia, seruans in refectione re-
 gulam quandam cælestem, quam referens S.
 Ambrosius: *cibus, inquit, plerumq; obuius, qui*
mortem arceret, non delicias ministraret, ob-
uium inquit, qui vbiq; inueniretur; & in ea

1. Corint.

7.34.

Lib. 2. de

Virgin.

g Cant. 4.3

p. 2. Medit.

7. & p. 3.

Medit. 9.

h *Matth. 9.*
1.

e. *Romansen*
in vita
cap. 2.

i *Cant. 5. 2.*

quantitate quæ sufficeret, ne fame periret. Et præterea, post filij ascensionem, implevit, quod ipse futurum dixerat, illis verbis: *h nūquid possunt filij sponsi lugere quamdiu cum illis est sponsus? ventent autem dies, cum auferetur ab eis sponsus, & tunc ieiunabunt.* ipsa ergo plurimum ieiunabat, tum maximè, cum aliquandò à Deo petebat, pro bono Ecclesiæ; addens enim orationi ieiunium & pœnitentiam, sicut ipsa reuelasse dicitur Sanctæ Elisabethæ. *Quarta* fuit stupenda *vigilia.* vt enim idem Sanctus refert: solum dormiebat, quantum ad vitam sustentandâ esset necessarium, idq; cum somnum expellere non posset; sed nec tunc omnino otiosa erat: nam corpore dormiente, anima vigilabat, siue, quod legerat, repetendo; siue, quod interruperat, continuando; aut aliquid exequendo, quod facere proposuerat; aut aliquid recens proponendo varijs affectibus Spiritus, iuxta illud Canticorum i *dormio, & cor meum vigilat.* *Quinta* insignem adhibuit *diligentiam* in externis omnibus operibus, quæ ad cultum Dei, & obsequium filij sui; gubernationem pauperulæ suæ domus, & commodum proximorû pertinebant: adimplens magna sollicitudine opera religionis, pietatis, ac misericordiæ.

Hanc virtutem Sanctus Ambrosius ponderans, coniungit præcedentibus his verbis: *Quid ego exsequar ciborum parsimoniam, officiorum redundantiam: alterum ultra naturam superfuisse, alterum penè ipsi natura*

defe

defuisse: illic nulla intermissa tempora, hic
 congeminatos ieiunio dies. *Sexta* fuit vigi- k. *Prov.* 4. 23
 lantissima *cordis sui custodia*, de quo Sapiens:
omni custodia serua cor tuum: quia ex ipso vi-
ta procedit. Quare, cum domo erat exeun-
 dum, etsi comitem haberet, nullo tamen me-
 liore sui custode, quam seipsa utebatur: sem-
 per inuigilans sensuum suorum custodiae,
 motuum corporis compositioni, & ut cor-
 suum purum seruaret Deo suo, cui Solu placere
 cupiebat, nihili pendens vana iudicia &
 sermones hominum: nam, ut idem S. Ambro-
 sius inquit, *arbitrum mentis solita erat non ho-*
mines, sed Deum querere, cuius gloriam ut se-
 per respiciebat, ita semper optabat, & quoad
 poterat querebat. O virgo suprema, caelesti-
 bus Angelis purior, gaudeo & animo exulto,
 quod virginum sis speculum, & religiosorum
 exemplar, ac perfectionis Euangelicae magi-
 stra. Supplica ergo Filio tuo, ut virtutibus tu-
 is me exornet, ut omnia eius consilia perfecte
 custodiam. Amen.

PVNCTVM II.

QVAMVIS Virgo sacratissima altissi-
 mam semper habuerit ORATIONEM
 & CONTEMPLATIONEM, ut in Secunda
 parte fuit dictum: sed ut aetate, ita etiam in
 Dei donis crescebat, & nominatim in hoc o-
 rationis & contemplationis. circa quod ali-
 qua sunt expendenda, in quibus, iuxta exi-
 guas nostras facultates, imitari eam possumus.

*Oratio &
 contempla-
 tio eius. Me-
 dita. 4:*

I.

PRIMUM est, quod, speciali privilegio, remouerit a se quatuor illa, orationis & contemplationis, impedimenta, quæ Sanctus Bernardus vocat, *culpam mordentem, curam pungentem, sensum egentem, & irruentia imaginum corporearum phantasmata*. Nō itaque fuit Virgo Sacratissima, sicut illa a *Sudamitis*, quæ suis passionibus captiua tenetur, & conturbatur propter quadrigas *Aminadab*; quatuor videlicet harum rotarum currus, dum propter illas oculos suos auertit à Deo in oratione, donec ille efficaciter eam vocet, quater dicens *reuertere reuertere Sudamitis, reuertere reuertere, vt intueamur te*. Nam virgo hæc sacratissima semper intuebatur Deum, nulla re diuertente, aut vel ad momentum ab hoc aspectu retrahente. AD quod cōferebat, quod omnes virtutes, quæ ad orationem & contemplationem disponunt, & quibus tanquam alis in Cœlum subleuatur, valde perfectas haberet, præcipuè fidem viuam mysteriorum Diuinorum, confidentiam magnam in Deum, humilitatem profundissimam, & super omnia accensissimam charitatem, eminentem sapientiam, & reliqua Spiritûs Sancti dona.

II.

Et quod hæc virtutes essent nunc in ea magis adultæ & perfectæ; ideo & ipsa contemplatio perfectior erat. Quamobrem maiori cum admiratione Angeli nunc dicebant: *b quæ est ista, quæ ascendit per desertum sicut virgula fummi ex aromatibus myrrha & thuris, & vniuersi pulueris pigment arÿ?* atque si dicerent: quæ est ista

a Cant. 6.
12.

b Cant. 3, 6.

ista plena myrrha mortificationis, thure orationis, & odoriferis omnium virtutum pulveribus? quæ in prunas charitatis coniectæ, suavissimum exhalant fumum contemplationis, qui semper ascendens, eò peruenit, ut nostrum effugiat aspectum, & assequi non possumus? O virgo Sanctissima, animo exulto, quòd vivens adhuc in terra, semper tuam conversationem habeas in Cœlo; volesque tam altè, ut ipsis Angelis te aspicientibus, magnū adferas stuporem. Trahe me, ô Virgo pijsissima, post te in odorem tuorum exemplorum; & accende in anima mea tantæ charitatis ignem, ut, quicquid in ea est terrenum, consumatur; &, ad cœlestia contemplanda, illam subleuet.

TERTIO, frequentissimè loca illa visitabat, in quibus eius filius mysteria nostræ redemptionis fuerat operatus: Hortum Gethsemani, montem Calvarium, Sanctum Sepulchrum; & montem Oliivarum, ex quo ad cælos ascenderat; & sacrum ipsum cœnaculum, in quod Spiritus Sanctus descenderat, & sacratissimum Eucharistiæ Sacramentum fuerat institutum. Accedebat verò ad hæc loca magnâ reuerentiâ, ac deuotione, & altissima contemplatione mysteriorum, quæ in eis gesta fuerant; nouas circa eadè accipiēs illustrationes. O Virgo suprema, si licuisset gressus & vestigia tua in istis itineribus sequi, & ascendere tecum *c ad montem myrrhæ, & ad collem* *c Cant. 4. 6.* *thuris!* ut attenderem, sicut tu attendebas,

quod Christus in isto monte fuit perpeffus
& quomodo in isto colle ille orauit! dicit
me, ô Domina, vel nunc tecum; & ita dirige,
vt rectè ascendam; & ita illustra, vt ma-
gno Spiritus mei emolumento illa contem-
pler.

IV.

Q V A R T O , orabat virgo hæc sacratiffima, instanter, in omni loco, & tempore
maiori que continuatione, quam orauerit po-
ra alia creatura; exsequens Filij sui consilium:
d Luca. 18. 1. *d quia oportet semper orare, & non desistere.* Orabat & contemplabatur die ac nocte
etiam cum manibus laboraret; etiam dum
dormiret, sicut iam diximus, frequenter
de Deo cogitabat: qui eam tunc non minus
iucundis visionibus visitabat, quam Patri-
archam Iacob, cum e *in somnis vidit regnum*
Dei in illa scala, qua, *stans super terram, Cælum tangebatur.*

V.

E T vniuersim in sua contemplatione et
traordinarios & maiores fauores accepit
quam Sancti omnes veteris & noui testame-
ti. Apparebat illi sæpe Deus, sicut Moyses
loquens illi non per anigmata & figuras, aut
somnia; sed ore ad os, & facie ad faciem,
que ita clarè, atque in hac vita fieri potest
Rapiebatur, sicut Apostolus, vsq; ad tertium
cælum; & in ipsum Paradisum, vbi audiebat
cana verba Dei, qua non licet homini loqui
etiam sicut Sanctus Ioannes Euangelista
Spiritu eleuata, vt res futuras præuideret
idque maiori, quam ille, luce. *i vidit* sæpe

f Numer. 12. 8,

g 2. Corint. 12. 2,

h Apocal. 1. 10.

i Actuum. 7. 55.

riam Dei, sicut Sanctus Stephanus, & filium suum Iesum stantem à dextris Dei. denique tantæ erant spirituales delitiæ, vt Angeli admirati dicerent: *k quæ est ista quæ ascendit de deserto delitijs affluens, innixa super dilectum suum!* quasi dicerent: quæ est ista, quæ per contemplationem sensim ascendit vsque ad cælum, & in eo ascensu tantam accipit deliciarum copiam, tantumque fauorem, vt suo semper dilecto innitatur, amore illi coniuncta, & firma ac singulari fiducia eidem innixa.

k Canti. 8. 5

O Virgo Sanctissima, animo exulto, quòd te videam tot Spiritûs delitijs plenam, adeoque tuo dilecto amore coniunctam! benè illas es promerita plurimis tuis laboribus, eius causa perpeffis! Licet tibi dicere cum Dauid: *! secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo, consolationes tuæ letificauerunt animam meam.* Communica Domina, vel guttulâ cælestis istius liquoris, huic seruo tuo, vt exciter ad *currendam viam mandatorum Dei, dilatato ita corde meo.*

! Psal. 93. 29.

m Psalm.

118. 32.

VI.

V L T I M O perpendam, quod sacratissima hæc Virgo, extraordinaria fide, reuerentia ac deuotione, quotidie communicat, vt filium suum in sanctissimo Sacramento suscipiens, quotidie recens ei vniretur, sese cum eodem, in sacramento existente, oblectans; donec ad gloriam perueniret, vbi clarè eum videret.

In fin-

In singulis porrò communionibus tantū gratiæ augmentum recipiebat, ob suam excellentissimam dispositionem, vt sic impossibile verbis illud declarare. sæpissimè verò etiā in ea forma, qua est in ipso Sacramento se illi ostendebat, sicut postea, aliquibus seruis suis fecisse legitur. O Virgo sacratissima, ex animo gaudeo, quòd te videam renouare quotidie primam illam mentis lætitiā, quam habuisti in filij tui Incarnatione, dum eundem sacramentaliter condidisti in tuo pectore, quem tunc in tuo vtero concepisti. Per eundem tuum filium oro suppliciter, vt ab eo talem misericordiam & dispositionem impetres, ad ipsum in communionem recipiendum, vt gratia me hic repleat, fruatur eo postea tecum in gloria. Amen.

PUNCTVM III.

a Canti. 2.

4.

Eius zelus
salutis animarum.

QVONIAM sacratissima hæc Virgo Domina nostra quotidie a *ingrediebatur in cellam vinariam* filij sui, in ea accendebatur desiderio exercendi *ordinate* omnes actus & opera charitatis: ex qua oriebatur in illa zelus quidam gloriæ Dei, & salutis animarum ardentissimus; sed simul ordinatissimus, in quo licebit cuique illam imitari.

L

PRI MV M vehementer desiderabat salutem omnium hominum, quam omnibus quibus poterat, vijs procurabat: nunc pro ipsius prædicatoribus Euangelij orando, quòd Deus vim & efficaciam verbo suo daret; nunc pro ipsis peccatoribus, vt Deus illorum corda

tange

rangeret, & conuerterentur. Et ita licet credere, sanctissimę huius Virginis orationibus, tot millia hominum fuisse conuersa, primā & secundā S. Petri concione. Et ipse S. Paulus, pro quo illa non minùs orauit, quàm S. Stephanus, conuersus est, orabat & pro ipsis martyribus, vt Deus illis constantiam daret & victoriam: tenente autem ipsa *b eleuatas ad Deum manus*, multò meliùs quàm *Moyse cum vinceret Israel*; quo modo non vincerent illi pro quibus illa orabat! Ora Virgo suprema pro hoc seruo tuo, cum pugnat aduersus suos hostes: nam, te orante pro me, ego vincam per te, ideoque tua erit gloria victorię meę.

DEINDE, animas quoque adiuuabat, raro exemplo vitę suę; quę erat prædicator quidē mutus, sed efficacissimus, ad mouendum ad omnem virtutem, nam splendebat in ea quędam diuinitas adeo magna, vt, (quod S. Dionysius de illa dixit) nisi fides intellectum corrigeret, omnes existimarent eam esse Deum, sicut erat filius eius.

VERBO præterea, plurimùm adiuuabat ipsos Apostolos, docens mysteria fidei, quę ipsa magis in particulari, & maiori cęlesti lumine nouerat. consolabatur quoque & excitabat Christianos ad se accedentes, non solum ex Ierosolimis, sed ex remotioribus etiam orbis regionibus. nam vt S. Ignatius Martyr dixit, omnes cupiebant illam videre, tanquam prodigium quoddã cęlestis sanctitatis.

VERVM vltterius progressa est eius charitas

b Exodi. 17.
II.

II.

Refert Dionys. Carhus. c. 3. de Diuin. Nominib.

III.

c Ep. 1. § 2.

IV.

tas

c *Luca. 1. c.*

Tom. 2.

Aetorum.

Concil. E-

phesis, 27.

Epistola. 4.

inter Ignatij

Epist.

d *Canti. 7.*

12.

V.

Epist. 1.

tas. nam, sicut inspiratione Diuina *ascendit ex Nazareth in montana iudae*, ut cognatam suam Elizabeth visitaret, & se mediante, Ioannes Baptista iustificaretur, ita eadem inspiratione aliquas habuit profectioes. Fuisse enim Ephesi affirmant Patres *concilij Ephesini*; Sancto vero Ignatio promisit ipsa, se iterum Antiochiam, & sic ierit ad alias partes ad adiuuandum & consolandum fideles, quae illam videre cupiebant; & eosdem in fide confirmandos, & ad ipsam fidem etiam inter Gentes dilatandam.

Quamuis enim ipsa amantissima esse quietis, & recollectionis; charitas tamen (ut in Canticis dicitur) illam vrgebat, ut *durgeret ad vineas Ecclesias videlicet, & videret, utrum illae florent*, & num flores nouorum Christianorum, producerent fructus bonorum operum.

D E N I Q V E, hoc tempore, & hanc ob causam (ut refert idem Sanctus Ignatius) magnas sustinebat murmurationes & persecutiones, ab Scribis & Phariseis & ijs omnibus, qui eius filium oderant in quibus persecutionibus perferendis, gaudium & laetitiam praese ferebat, quod aliquem contemptum & ignominiam pro filij sui nomine pateretur. quo admirando patientiae exemplo multis animi addebant qui persecutionem patiebantur, ut patientiam illam tolerarent. Affligebatur vero multum eius anima, lapsibus aliquorum debiliorem;

quæ melius multò, quàm Apostolus, dicere poterat: *e quis infirmatur, & ego non infirmor? quis scandalisatur, & ego non vrro?* & illud: *f* *zelus domus tue comedit me, & omnia interiora mea, sicut filium eius comedit, videns peccata eorum, qui domum Dei profanabāt.* sed hoc totum magis illam vrgebat, vt feruentius oraret, & animarum salutem diligentius procuraret, ad eius gloriam, qui illas creauit, ac redemit. O Virgo suprema, si in partu filij tui naturalis Christi Iesu, nullos esse perpeffa dolores, satis nunc multos pateris in partu filij adoptiui, qui est genus humanum. *g* *Amicta quidem es sole, & in capite tuo corona stellarum duodecim, & luna sub pedibus tuis: at clamas nihilominus parturiens, & cruciarius, vt parias hunc filium, h donec formetur* *g* *CHRISTVS in eo.* Clama, quæso, Domina pro me, nec cesses clamare, donec ita formetur *CHRISTVS* in corde meo, vt ipse in me viuat, & ego in eo in æternum. Amen.

2. Corint. 11. 29.

Psalm. 8. 10.

g Apocal. 12. 1.

h Galat. 4. 19.

PUNCTVM IV.

VLTIMVM, quod in **BEATISSIMA VIRGINE**, ad cognoscendum Sanctitatis culmen, ad quod peruenit, considerare possumus, est modus & ratio, quam tenebat in agendo: non enim

Continuum eius in virtutibus augmentum.

a pre.

a Eccl. 33.
23.

S. Thol. 2. 2.
q. 24.

S. Thol. 2. 2.
q. 24. a 7.

b Prouer.
30. 16.

I.

c Deut. 6. 5.

a *præcellens illa tantum erat* (vt monet Sapiens) *in omnibus suis operibus*, sed præcellentiſſima: quotidie augens innumeros excellentiæ gradus. Nam in ſingulis operibus ſuis vltimū faciebat, quod ſpiritualibus ſuis viribus facere poterat. operabatur enim toto affectu cordis ſibi poſſibili. Et quoniā Chriſtus Dominus noſter, valde feruentibus in agendo, in parato, vt dicitur, & ſtatim dat præmium, tantum eis gratiæ & charitatis augmentum tribuens, quantum opere illo & feruore ſuo promeriti. Hinc eſt, quod Virgo hæc ſacra- tiſſima in ſingulis operibus, quæ faciebat, duplicabat ſpirituales vires, quas habebat, aug- batque in duplum charitatem, qua amabat, quare, cum iterum amorem ſuum exercebat, amabat duplo maiori intentione, quam ac- tea: & hac ratione creſcebat quotidie incom- prehenſibili augmento. quia Charitas (vt ait S. Tho.) in hac vita non habet certum terminum ſui augmenti; & bignis amoris ipſius Vir- ginis, nunquam dicebat: ſufficit.

HINC eſt, quod Virgo ſanctiſſima Domi- na noſtra eminentiſſimè impleret præceptum illud: *c diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota fortitudine tua*: nam omnia ſua illa impendebat in amando Deo, cum omnibus facultatibus ſuis, & continuatione, quæ in hac mortalitate erat poſſibilis, ad quod iuuabant illam omnes rationes ſiue tituli, & cauſæ, quæ aderam vt filium ſuum amaret. vt in quarta parte

ius operis dictum est. EODEM modo perfectissime exequabatur petitionem illam Dominicę precationis: *Fiat voluntas tua sicut in celo & in terra*: eam enim exequabatur tam in magnis, quam in parvis rebus, tanto amore, tanta puritate intentionis, tanta diligentia, & fervore; atque illam Angeli explent in cælis; imò adhuc multò maiori, ijs tantum exceptis, quæ sunt propria beatorum.

STUDIOSE item contendebat dilatare quotidie, cor suum, ad recipienda ampliora Dei dona, ex illa magna fiducia, quam de eius bonitate habebat: ex quo proveniebat, ut (quod Isaias dixit) *quotidie mutaret suam fortitudinem*, nouo accedente augmento; & *novas assumeret pennas, & sicut Aquila volaret, ad culmen perfectionis; curreret, non laborans; & ambularet, non deficiens*: e *Exultaret ut Gigas ad currendam viam suam magna celeritate, usque ad summum eius*. O Virgo gloriosissima *filia Principis supremi, quam pulchri sunt gressus tui in calceamentis* tot virtutum diuinarum? quam prosperè quotidie *progredieris, quasi aurora consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol, & terribilis, ut castrorum acies ordinata*. Inchoas tua opera, h *quasi lux matutina splendens, quæ procedit & crescit usque ad perfectam diem*; prosequeris illa, sicut luna plena; adimplens illa plenitudine conformitatis cum voluntate Diuina; & perficis, sicut Sol, excellentiâ singulari mundum illis illum, & amore Creatoris inflammans. Ac

Medita. i.
puncto. 8.

II.

III.

d Isaias. 46.

31.

psal. 18. 7.

f Corint. 7.

1.

g Corinti.

6. 9.

h Prouer. 4.

19.

denique omnia opera tua sunt, sicut castrorum, virtutum scilicet, acies ordinata, terribilis Dæmonibus, beneuola electis, quorum es protectrix: accipe me sub tua protectione, vt, te fauente, quotidie in eam virtute in virtutem, donec eo perueniam, videam Deum Deorum in Sion, in æternum Amen.

III

MEDITATIO XXXIV.
DE GLORIOSO SANCTISSIMÆ Virginis
Transitu.

PUNCTVM. I.

I.

CONSIDERANDVM est primum, quam fuerit uirgine & inflammata Sanctissimæ huius Virginis desideria, in ultimis præcipue vitæ suæ annis eundi ad videndum Deum & simul esse cum filio suo: quæ tamen non ex aliquo vitæ præsentis tædio, aut horrore laborum, quos in ea tolerabat, oriebatur; sed ex puro amore, qui, cum vehementer est, vehementer quoque suspirat ad sui dilectæ præsentiam: nec vllam inuenit requiem, nec illum videat. Et quoniam in Diuinis libris erat versatissima, ex eis accipiebat verba affectus sui: Et ita, nunc secum ipsa loquens dicebat cum Dauide: a Heu mihi, quia incola

a Psal. 119.5